

[Formanden.]

5) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov nr. 416 af 12. juli 1946 om friskoler, om hjemmeundervisning samt om efterlønskassen for friskoler og efterskoler.

6) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ungdomsundervisning m. v. (ungdomsskoler, aftenskoler, fortsættelsesklasser, efterskoler, landbrugsfaglige skoler, brevs skoler, fritidsforanstaltninger).

Mødet hævet kl. 17⁵.

17. møde.

Torsdag den 5. november kl. 13.

Formanden: I skrivelse af gårs dato meddeler indenrigs- og boligministeren, at han ønsker mundtligt her i tinget at fremsætte:

Forslag til lov om apotekervæsenet og forslag til lov om ændring af lov nr. 182 af 23. juni 1932 om sundhedsvæsenets centralstyrelse.

Udenfor dagsordenen giver jeg ordet til den højtærede indenrigs- og boligminister, for at han kan fremsætte de anmeldte lovforslag.

Indenrigs- og boligministeren (Kjærboel): Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om apotekervæsenet og forslag til lov om ændring i lov nr. 182 af 23. juni 1932 om sundhedsvæsenets centralstyrelse.*

Disse to lovforslag er udarbejdet på grundlag af de lovforslag, som indeholdes i den af apotekerkommissionen i 1952 afgivne betænkning. Som bekendt opnåedes der i denne kommission enighed om langt de fleste spørgsmål, som kommissionen tog op til behandling; kun på to, men til gengæld meget

væsentlige områder, nemlig spørgsmålet om apotekerafgiften og om de medicinske specialiteter, var der dybtgående uenighed mellem på den ene side et flertal, som bestod af langt den overvejende del af kommissionens medlemmer, og på den anden side nogle mindretal, forskellige for de forskellige spørgsmål, hvorom der var uenighed.

Min forgænger som indenrigs- og boligminister, det ærede medlem hr. Aksel Møller, valgte her, i det forslag, som han forelagde for det høje ting i januar i år, at følge mindretallet. I det nu fremsatte forslag til lov om apotekervæsenet har jeg imidlertid valgt at følge flertallets indstillinger.

Med hensyn til apotekerafgiften vil jeg til indledning bemærke, at formålet med apotekerafgiften ikke på nogen måde — således som man i pressen undertiden kan få indtryk af — er nogen form for beskatning af lægemidlerne. Formålet er udelukkende at tilvejebringe dækning for de udgifter ved apotekervæsenet, som ikke afholdes direkte af de enkelte apoteker, men af apotekerfonden, navnlig udgifterne til pensioner, tilskud til de små apoteker og kontrollen med lægemiddelfremstillingen. Det, der har delt kommissionen, er ikke spørgsmålet om størrelsen af disse fællesudgifter, men spørgsmålet om, hvorledes de skal fordeles på de enkelte apoteker.

Det hidtidige afgiftssystem består af to afgifter: en progressiv afgift af apotekets nettooverskud samt en omsætningsafgift på 6 pct. af den del af omsætningen, som overstiger 150 000 kr. Omsætningsafgiften svares ikke af de apoteker, som tidligere har været salgbare, idet disse i stedet for over en årrække betaler en amortisationsydelse, fastsat i forhold til den erstatning, som blev betalt ejeren af apoteket for dets overgang fra et reelt til personligt privilegium. Endvidere ydes der visse mindre apoteker tilskud svarende til 80 pct. af det beløb, som disse apotekers overskud manglede i at nå en vis grænse, for tiden 14 000 kr.

Dette afgiftssystem har efter kommissionens mening den meget væsentlige ulempe, at den ved at hente en for stor del af provenuet til apotekerfonden fra nettoafgiften nødvendiggør meget høje satser for denne, navnlig for den øverste del af apotekets overskud. Derved svækkes naturligvis